

LONDEN, den 12. Augustus.

Een dagblad van Washington deelt het onderstaande artikel mede:

Het volgende stuk is door het gouvernement van Haiti uitgevaardigd en overgenomen uit het laatste nummer van den *Telegrapho*, welke te Port-au-Prince gedrukt wordt. Het besluit van dat gouvernement, om, te rekenen van den 15. Junij, geen onderstand aan de landverhuizers der Vereenigde-Staten te verleenen, is hier sedert eenigen tijd bekend geweest; intusschen schijnt nu het nuttig de redenen ontgrendeld, welke tot het nemen van het voornemen, zoo eenklare dezen onderstand te weigeren, als hier aangevoerd wordt.

Notificatie van de Generale Secretaris van Haiti.

Toen het gouvernement der republiek eene schuilplaats aanbod aan de inboorlingen van Afrika, die zich in de Vereenigde-Staten bevonden, doch aldaar van alle burgerlijke regten waren uitgesloten, beoogde hetzelve geenszins eenig eigenbelang, maar veelmeer het welzijn van dit verbrakte volk. Zijne weldadigheid bepaalde zich niet slechts bij eene aanmoediging der landverhuizing, maar hetzelve betaalde daarvan ook de kosten. Men verwachtte derhalve niet, dat men in het vervoer van die menschen uit de Vereenigde-Staten naar Haiti eene lage winsucht soude hebben gezocht, en er zoo wel onder scheepskapiteinen, als onder landverhuizers, lieden zonden worden gevonden, die slecht anders waren, om van dit goede vertrouwen misbruik te maken. Intusschen is het eene onbetwistbare daadaak, dat zeekapiteinen, niet te vreden met de landverhuizers, die zich in de republiek gevestigd hadden, over te halen, om naar de Vereenigde-Staten te rug te keeren, met dezen nog daarenboven de voordeelen van dien handel gedeeld hebben.

Hoe velen hebben niet gelden gevraagd, om terug te keeren, toen zij ter aankomst ontsciept, en voor dat de vier maanden verlopen waren, gedurende welke de staat hen van levensmiddelen voorzag! In dien het noodig was, omtrent de verstandhouding van een groot aantal landverhuizers met scheepskapiteinen nieuwe bewijzen te leveren, zoo de wij alleen zeggen, dat verscheidene huisgezinnen, die met het schip *de Branche d'Olivier*, op den 4. dezer maand, hier zijn aangekomen, drie dagen na hunne ontscheeping verzocht hebben, terug te mogen keeren. Deze landverhuizers zijn over het algemeen zoo zeer van middelen ontbloot, dat de republiek niet slechts de kosten van hunne overtocht moet voldoen, maar zelfs die van hunne reis door de Vereenigde-Staten naar de havens, waar zij scheep gaan. De scheepskapiteinen konden daarbij dus geen voordeel hebben, zonder dat de landverhuizers daarin ook deelden.

Dezen bedriegelijken handel, die de openbare schatkist zoo duur te staan kwam, zonder dat het oogmerk van het gouvernement bereikt werd, den bodem willende inslaan, maakt men mits dezen bekend aan alle scheepskapiteinen der Vereenigde-Staten en aan alle anderen, die landverhuizers naar Haiti overbrengen, dat het gouvernement der republiek, na den 15. Junij 1825, geene kosten voor het transport van landverhuizers meer zal betalen. De maatschappijen tot aanmoediging der landverhuizingen in de Vereenigde-Staten worden voorts verwittigd, dat, na den boven bepaalden tijd, geene teruggave zal plaats hebben van den onderstand aan landverhuizers verleend, en laatstgemelden voortaan alleen aanspraak zullen kunnen maken op levensmiddelen, gedurende vier maanden en een stuk lands ter bebouwing, waarvan zij bezitters zullen worden, zoodra zij de waarde daarvan voldoen.

Port-au-Prince, den 12. April 1825.

De secretaris-generaal,

(was get.)

B. INCIAC.

LONDEN, den 14. Augustus.

Een der dagbladen, welke sedert eenigen tijd eene rubriek voor kerkelijk nieuws geopend heeft, deelt het volgende brief mede:

» *St. Hippolyte (Gard) July 1825.* Aanvankelijk voornemens niets in 't openbaar te melden van het gerucht, dat ik thans mededeel, ik wenschte, dat het in vergetelheid mogt geraken; maar het gedrag, dat de protestanten van St. Hippolyte, inzonderheid, bij dit geval hebben gemeend te moeten houden, heeft tot zoo vele verkeerde opgaven aanleiding gegeven; die opgaven zijn door de plaatselijke overheid zoo graag aangenomen, welke zich beijvert dezelve aan de hoogere overheid te Parijs mede te deelen, dat het van belang is, aan alle degenen, die de laster heeft berikt, de waarheid te doen kennen.

Volgens de van den prefect ontvangene instructien, schrijft de onderprefect zijne onderhoorige besturen aan, om de protestanten (door alle middelen van overreding) te bewegen, om, bij gelegenheid der processie op sacramentsdag, hunne huizen van voren te behangen; om, ten koste van het bestuur, te doen behangen de huizen der eigenaars, die het zelf niet zenden willen doen; en eindelijk, om, bij afzien sommigen dit laatste mochten weigeren, daarvan proces-verbaal op te maken en hetzelve hem over te zenden, opdat de zoodanigen strengelijk gestraft worden.

» De hervormde godsdienst, in het leerstellige op een volkomen vrij onderzoek gegrond, laat aan een iegelijk over, om, zijn geloof naar redelijke overtuiging te vestigen; maar wanneer het de tucht gelikt, is het consistorie, bij de wet van 18 germinal 10. jaar met de handhaving daarvan belast, de eenige wettelijke overheid, welke de protestanten in zinnen kunnen volgen.

» Uit overweging dan, dat onze wetgeving, in dit stuk bij kennis van het hoogste gerechtshof vast gemaakt, toeliet, niet te behangen, en zich grondende op de tucht, en inzonderheid op de besluiten van het synode van Charenton, van 1631, raadde het consistorie de leden van de hervormde kerk, om de hervormde kerk te behangen, en te behangen, maar tevens ook, om geenszins er zich tegen te verzetten, dat de overheid zulks deed. Uit overweging eindelijk, dat er eene wet op de heiligschennis was afgekondigd, dat zij de zwaarste straffen, zelfs in sommige gevallen de doodstraf, bepaalde, moest het consistorie van St. Hippolyte de protestanten uitnoodigen, om zich niet op den weg der processie te laten vinden, ten einde der kwaadwilligheid geene voorwendsels over te laten. Geen protestant behing zijn huis, geen weigerde zulks te laten doen, geen (of bijna geen) liet zich op den weg der processie vinden. Zoo is de zaak, naar volkomene waarheid.

» Tot heden hebben wij hier de volmaakte eensgezindheid intusschen de leden der verschillende kerkgenootschappen zien heerschen; maar sedert de neulstige prefects-brief, zijn de gemoeieren verbitterd geworden, en zoo de verlichte katholieke bevolking, in staat om de bewegingen van het consistorie te waarden, de protestanten niet laakt over het houden van het gedrag, dat hun bij de wetten, hun geloof en geweten stiptelijk was voorgeschreven, heeft de groots monique, integendeel, daarin alleen gebrek aan goedwilligheid, eene vrij gezien, strekkende om te verhinderen, dat het feest met praacht en lust gevierd werd.

» De ongerijmdste geruchten, de ergste laster zijn verspreid, de smadelijkste uitdrukkingen tegen de leeraars van onze kerk gebezigd geworden. Sommige katholieken zeggen tegen hunne broeders van de hervormde kerk: » Men heeft u dit jaar uitgenoodigd, op een ander jaar zal men het u gelasten. » Al die gezegden, welke den eenen welkom zijn en den anderen vergroot worden, hebben de driftten sterk gaande gemaakt.

» In plaats van dat den tijd de zorg overtelaten, om die gisting te bedaren, heeft de overheid gemeend, zich op de plaats te moeten begeven, tot het doen van onderzoek; men zeide, dat de pastoor in zijne ambtsverrigtingen was beleedigd geworden, en die waardige bedienaar van het altaar, wiens verdraagzaamheid zeer te prijzen is, heeft zulks volkomen gelogenstraft, en geantwoord, dat hij steeds met achting door de protestanten behandeld werd. Men had ook gezegd (en dit is in deze de zwaarste beschuldiging), dat er een oproerige rede van den Evangelischen leerstoel gedaan was; de deugdzaamheid en het bekende karakter der leeraars dezer kerk logenstraffen zulks genoegzaam; maar ik heb die redevoering gelezen, twee duizend menschen hebben ze gehoord, en ik tart de domste zotheid daarin één woord, dat wanorde stichten kan, aantewijzen. Kort gezegd, de kwaadwilligheid heeft alles gedaan. De op de plaats ingewonnen berigten, hebben die waarheid volkomen aan den dag gebracht.

» Overigens hebben de leden der hervormde kerk slechts de inspraak van hun geweten gevolgd; zij hebben het charter voor zich, dat hun de vrijheid van hunnen eeredienst waarborgt; zij hebben dus niets te vrezen.

» *Art. 1. lid der hervormde kerk.*

» *De ordonnantie van den koning van Frankrijk en Navarre,*

Karel, door de gracie Gods, Koning van Frankrijk en Navarre,

Aan al degenen, die deze zullen zien, heil!

Gezien art. 14 en 73 van het charter;

Willende voorzien in hetgeen het belang van den Franschen handel, de onheilen der voormalige kolonisten van St. Domingo en de tegenwoordige toestand der ingezetenen van dat eiland vorderen;

Hebben bevolen en bevelen hetgeen volgt:

Art. 1. De havens van het Fransche gedeelte van St. Domingo zullen voor den handel van alle natien worden opengezet.

De regten, in deze havens geheven wordende, hetzij voor schepen, hetzij voor koopwaren, zullen voor alle vlaggen gelijk en even hoog zijn, met uitzondering van de Fransche vlag, waarvoor deze regten de helft zullen bedragen.

2. De tegenwoordige inwoners van het Fransche gedeelte van St. Domingo zullen, in vijf gelijke termijnen van jaar tot jaar, te rekenen met den 31. December 1825, in de schatkist en de kas van consignatie van Frankrijk storten de som van honderd vijftig miljoen franken, bestemd om de oude kolonisten, die zulks verlangen, schadeless te stellen.

3. Op deze voorwaarden, verleenen wij, bij deze ordonnantie, aan

